

Salem R, Bamer AM, Alschuler KN, et al. Obesity and symptoms and quality of life indicators of individuals with disabilities. *Disabil Health J* 2014; 7: 124-30.

Het doel van dit onderzoek was de relatie tussen obesitas¹ en (aan gezondheid gerelateerde) kwaliteit van leven te onderzoeken bij mensen met een fysieke handicap. De hypothese was dat mensen met een beperking, ongeacht hun gewicht, een lagere kwaliteit van leven ervaren dan de gezonde bevolking (in de Verenigde Staten) en dat mensen met een beperking en overgewicht een lagere kwaliteit van leven ervaren dan slanke mensen met een beperking.

Het onderzoek werd uitgevoerd met behulp van vragenlijsten, over de domeinen fysieke functie, vermoeidheid, invloed van pijn, depressie, tevredenheid sociale participatie, slaapstoornissen en slaap gerelateerde beperkingen. De deelnemers waren 339 mensen met spierdystrofie, 579 met MS, 443 met postpolio en 488 met een dwarslaesie. De BMI² werd berekend aan de hand van de door de deelnemer opgegeven lengte en gewicht. Tevens werd de buikomvang gemeten door de deelnemer. Voor dit onderzoek werd obesitas gedefinieerd als obesitas op grond van BMI (≥ 30) en/of abdominale obesitas³. Alle deelnemers werden in twee groepen ingedeeld: niet-obees of obees. De gemiddelde BMI was 26,4. Van alle deelnemers was 23,4% obees. De gemiddelde buikomvang was bij vrouwen 86 cm en bij mannen 95 cm. Van alle deelnemers had 26,4 % abdominale obesitas. In totaal werd 33,3% van de deelnemers ingedeeld als obees op grond van hun BMI of buikomvang. Obesitas kwam het vaakst voor bij mensen met postpolio (40,6%), gevolgd door MS, spierdystrofie (29,2%) en dwarslaesie. De niet-obese en obese groep met beperkingen scoorden op alle domeinen lager dan de normatieve groep. De obese groep scoorde op alle domeinen behalve depressie slechter dan de niet-obese groep. Obese personen met spierdystrofie scoorden slechter op fysieke functie, tevredenheid met sociale participatie en vermoeidheid in vergelijking met niet-obese personen met spierdystrofie. De scores voor fysieke functies waren bij obese mensen met postpolio slechter dan bij de niet-obesen met postpolio.

De auteurs concluderen dat de verschillen tussen de obese en niet-obese groep wijzen op een relatie tussen obesitas en kwaliteit van leven. Nader onderzoek is nodig om obese personen te kunnen helpen een gezond gewicht te bereiken, de last van symptomen te verlichten en de kwaliteit van leven te verbeteren.

¹ Obesitas is een ernstige vorm van overgewicht.

² BMI is een maat die aangeeft of er sprake is van een gezond, te hoog of te laag gewicht. Bij een BMI tussen 25-30 is er sprake van overgewicht, bij een BMI van 30 en meer is er sprake van obesitas.

³ Abdominale obesitas geeft de mate van hoeveelheid vetophoping in de buik aan. Bij vrouwen wordt een buikomvang van 88 cm of meer beschouwd als een ernstig verhoogd risico op complicaties, bij mannen bij 102 cm of meer.